

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118373689
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6118373689.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený JUDr. Oskar Chnápko, advokát, sú sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 45 018 201, proti žalovanému: R. C., U.. XX.X.XXXX, R.J. A. U. H. XXX, XXX XX A. U. H., o zaplatenie 869,92 eur s prísl., o späťvzati návrhu na začatie konania po rozhodnutí súdu prvej inštancie - rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/115/2019-88 zo dňa 26.9.2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/115/2019-88 zo dňa 26.9.2019 zrušuje a konanie zastavuje.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.10.2019, t.j. v lehote na podanie odvolania, zobral žalobca svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil a vrátil mu súdny poplatok.

3. Žalovaný na základe výzvy súdu prvej inštancie nesúhlasil so späťvzatím žaloby a žiadal, aby súd rozhodol konečným rozhodnutím vo veci. Mal za to, že späťvzatie žaloby bude v rozpore s jeho záujmom a mal záujem, aby konanie bolo dokončené meritórnym rozhodnutím.

4. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) postupom bez nariadenia pojednávania za aplikácie ustanovenia § 370 CSP pripustil späťvzatie žaloby, rozsudok Okresného súdu zrušil a konanie zastavil. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

5. Podľa ustanovenia § 370 ods. 1, 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie alebo skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým proti strana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

6. Krajský súd ako súd odvolací vo vzťahu k prejednávanej právnej veci uvádza, že s ohľadom na skutočnosť späťvzatia žaloby žalobcom po rozhodnutí súdu prvej inštancie a s ohľadom na vyslovený nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby bola predmetom rozhodovania v rámci vyvolaného odvolacieho konania otázka, či na strane žalovaného sú dané také vážne dôvody, pre ktoré by bolo na mieste späťvzatie žaloby žalobcom nepripustiť a vo veci rozhodnúť meritórne tak, ako to požadoval

žalovaný. Krajský súd vo vzťahu k tejto otázke považuje za prioritné zdôraznenie základného princípu, ktorým je ovládané sporové civilné konanie, ktorým je princíp dispozičný. Vychádzajúc zo zásady „autor dominus litis“, t.j. žalobca je pánom sporu, je na žalobcovi či bude spor začatý a či bude tiež ukončený. Konkrétne sa dispozičný princíp prejavuje primárne v práve realizovať tzv. dispozičné úkony, ktorými je nakladanie s konaním, resp. jeho predmetom. Niektoré z týchto úkonov sú v dispozícii všetkých strán konania, niektoré môžu realizovať iba strany v určitom procesnom postavení. Späťvzatie žaloby je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení žalobcu ako strany v konaní s postavením tzv. „dominus litis“ (pána sporu), ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania.

7. Úprava civilného procesu v zákonom ustanovení § 370 ods. 1, 2 CSP umožňuje, aby žalobca aj po rozhodnutí súdu prvej inštancie zobral žalobu späť. Zároveň však táto úprava umožňuje, aby v prípade, ak má protistrana preto vážne dôvody nebolo späťvzatie žaloby súdom pripustené. Zákon pre nesúhlas, ktorý mal byť podkladom pre rozhodnutie o neúčinnosti späťvzatia žaloby súdom vyžaduje, aby bol podložený vážnymi dôvodmi, pričom nestanovuje čo možno za vážne dôvody na strane žalovaného, pre ktoré súd späťvzatie nepripustí považovať. S prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu a na povahu uplatneného nároku je preto potrebné vždy zvážiť či nesúhlas so späťvzatím žaloby je založený na právnom alebo inom, napr. morálnom, procesne ekonomickom a pod. záujme žalovanej strany, ktorý je spôsobilý odôvodniť požiadavku aby o žalobe bolo meritórne rozhodnuté napriek prejavenej nedostatku vôle žalobcu pokračovať v spore (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 32Odo/995/2004). V sporovom konaní je tento záujem z pravidla daný, ak ide o konanie, ktoré mohlo byť začaté aj na návrh žalovaného a ktorého výsledkom je rozhodnutie majúce povahu tzv. iudicium duplex alebo vtedy, ak má meritórne rozhodnutie význam pre právne postavenie žalovaného (obdobne rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/275/2005). O spory označované ako iudicium duplex sa jedná v prípade konaní, v ktorých účastníci na oboch stranách majú tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného, a v ktorých súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, pretože spôsob vysporiadania vyplýva priamo zo zákona (napr. konanie o vyporiadenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo konanie o zrušenie a vyporiadenie podielového spoluvlastníctva). Za vážne dôvody na strane žalovaného možno vo všeobecnosti označiť dôvody významné pre prejednanie veci, ktoré musia byť vecné, musia sa týkať podstaty sporu a viesť k záveru o dôležitosti rozhodnutia vo veci samej pre právne postavenie žalovaného.

8. V prejednávanom prípade žalobca uplatnil podanou žalobou voči žalovanému nárok na zaplatenie postúpenej pohľadávky z úveru. Nejedná sa teda o konanie, ktoré by bolo možné začať aj na návrh žalovaného a ktoré by malo povahu konania iudicium duplex. Okrem charakteru konania môžu byť príčinou nesúhlasu so späťvzatím aj vážne mimoprávne, napr. eticky relevantné okolnosti alebo vážne procesnoprávne dôvody. Žalovaný vo svojom vyjadrení k späťvzatiu žaloby však konkrétne žiadne takéto okolnosti neuvádza a bez bližšej špecifikácie uvádza svoj nesúhlas so späťvzatím žaloby a záujem na meritórnom rozhodnutí sporu. Žalovaný žiaden konkrétny dôvod, pre ktorý by mal záujem aby konanie bolo dokončené meritórnym rozhodnutím neuviedol, pričom krajský súd nezistil akýkoľvek vážny dôvod na strane žalovaného, len za naplnenia ktorého by bolo možné pristúpiť krajským súdom k nepripusteniu späťvzatia žaloby žalobcom. Krajský súd zvyrazňuje, že predmet konania a medze, v ktorých má súd vec prejednať a rozhodnúť o nej určuje žalobca ako pán sporu. Žalobca preto rozhoduje aj o existencii sporu a je tak výlučne na jeho vôli či podať žalobu a či v priebehu konania bude mať záujem na zmenách ním vedenom súdnom konaní a v akom rozsahu, alebo či ako pán sporu pristúpi k využitiu svojho procesného oprávnenia a zoberie žalobu späť. Takéto dispozičné oprávnenie žalobcu na druhej strane so sebou nesie aj procesnú zodpovednosť žalobcu za jeho prípadný neúspech v takomto konaní alebo za zavinenie zastavenia konania o žalobe, ktorá nebola podaná dôvodne. Preto podľa názoru krajského súdu len samotná žalovaným namietaná okolnosť, že má záujem, aby konanie bolo dokončené meritórnym rozhodnutím, nemôže odôvodniť nepripustenie späťvzatia žaloby a pokračovanie v súdnom konaní. Prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu by nemalo žiaden dopad na právne postavenie strán sporu a krajský súd tak dôvody, pre ktoré žalovaný so späťvzatím žaloby nesúhlasil nevyhodnotil ako dôvodné, späťvzatie žaloby pripustil a napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a konanie zastavil.

9. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 256 ods. 1 CSP a keďže žalobca vzal žalobu späť, pričom neuviedol dôvod späťvzatia jeho žaloby, odvolací súd mal za to, že zaviniť zastavenie konania, preto podľa § 256 ods. 1 žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania s tým, že o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie.

10. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).